

„VILÁG” politikai, tudományos, művészeti folyóirat. „ISMERTETŐ” gazdasági társaságával eddig minden héten két két íven jelenik meg. — Szerkesztőség szállása Sebestény utcában 288dik számalatti házban földszint. Egy sor hirdetés 3 kr. pengőben.

Előfizetés a „VILÁG” 1842^{dik} évi folyamára.

A „VILÁG” folytatva kezdett irányát jövő 1842dik évben két ív politikai tartalommal, s a tárgy-bőség úgy kívánván mellékletekkel is többülve, jelenendik meg. Mihez képest az előfizetés feltétele, helyben, házhozvitellel egy évre 10 frt, félévre 5 forint pengőben; postán egész évre 12 forint, félévre 6 forint pengő. — Auszriából és a külső tartományokból csak a bécsi postán fizethetni elő. — Kéretnek t. cz. előfizetőink, hogy címeket hibátlanul, megrendeléseiket pedig idején beküldeni sziveskedjenek, hogy kiváratóságához képest intézhessük kiadásunkat. — A jelen évnegyedre még néhány példánnyal szolgálhatunk. Mivel azonban folyvást az új iránytól, azaz a 66dik számtól jönnek megrendelések, szükségesnek tartjuk nyilvánítani, hogy már teljes példánnyal nem szolgálhatunk ugyan: de ha annyi számmal kiváratnának példányok, mennyi költségünket fedezi, készek vagyunk a t. cz. közönségnek második kiadással is kedveskedni. — Bővebben külön programmánkban. —

A „Világunkban XYZ aláírással eddig megjelent s még ez év végeig megjelenendő cikkek a ránk következő év első havában e cím alatt „XYZ könyv Gróf Dessewffy Auréltól” külön füzetben fognak kiadni. Kik azt megszerezni ohajtják, tegyenek újságelőfizetésekor felőle említést és 40 pengő krral többet fizetvén, azt további költség nélkül január hónap lefolytában tőlünk kézhezveendik. Könyvárusoknál e füzet ára 1 pengő frt lesz.

Tartalom. Magyarország. Kinevezések, s előléptetések. Közügy (Politikai osztályzatok. II. Hazafiság). Pest megyei közgyűlés. — Vas megyei közgyűlés. — Ugocea megyei tisztválasztás. — Külföld: Belgium (zendülési mozgalom-körság). Nagybritania (Vázlatok a leégett Toweréről. — Az O'Connell-pártiak öröme s főnöküknek mint lordmayornak nyilatkozata sat.) Franciaország. — Oroszország. — Montenegro. — Különféle. — Ór. Budapesti hírek. — Zenésztársulat. — Daguerreotyp. — Egy levél Zemplényből.

Magyarország.

Öcs. s ap. kir. Felsőge méltóztatott Kessler Jánost a magyar kir. udv. kamaránál tiszteletbeli fogalmazót az egyetemes udv. kamarához számfeletti fogalmazóvá legkegyelmesebben kinevezni.

A nm. magy. k. udv. kamara a kulyai igazgató-hivatalhoz tisztbírnokul Szaich János eddigi kulyai számtartósági irnokot s ennek helyébe Fogdó József apatini felügyelő-hivatali gyakornokot alkalmazta; továbbá a Szabó János halála által megürült ó-sztapári ispánságra Antal János apatini kamarai számtartósági irnokot; — nemkülömben a bánási kir. bánya-igazgatóságánál s egyszersmind kerületi bánya törvényszékénél Szuhay Ferencnek fokozatos előléptetése által megürült harmadik irnokságra Wein Antal oraviczi k. normalis iskolatanítót; — ugyszinte a körmöczi kir. egyes erdőszhivatalnál megürült ülnökségre Reményi Mátét ugyanazon városbeli tanácsagot; s végre Schnirsch Antal nyugalmaztatása által megürült sopronyi harminczados- és sóbeszedői-hivatalra Kummer Rudolf ugyanottani ellenőrt nevezte-ki. (Kam. tud.)

□ **Közügy.** *Politikai osztályzatok. III. Hazafiság.* — A nagy emberek öröktülfogva gyéren voltak ültetve; és ez jól van így: nagy fák egymás közelében, csak egymás ágait rombolják, középszerűk voltak mindig; boldogok mi, ha nagy fáradással magunkat születtől csekélységünkben ezek sorába felvihattuk. — Azonban a hazafiság eszméje, bárha oly örömet s természetesen ragaszkodik is a nagysághoz, ennek nem épen elválhatlan követője. A hatalom, s maga a léleknagyság, nincs mindig hazafi kezekben: és hány valódi nagy, azért, hogy ő világ embere legyen, kizsákmányolta hazáját; — kérdés ugyan az is, vajjon a hazafiság fogalma tetthez van-e csupán kötve, vagy érzéshez is? annyi bizonyos, hogy a hazának boldogulása nem csupa elvkérdések vitásától függ. Sőt merem állítani, ha minden erő és költség, mi elvkérdések pillanatnyi győzelméért elpazéroltatik, magára e hazára fordíttatnék, az elvkérdések elhatározó végső győzelmé is közelebb jövőben állana. — Voltak s vannak e hazának férfiai, kik ez igazságot mélyen érezték és fölemelkedett lélekkel gyakorolták. — És épen ez ága a közrehatásnak az, melly a dicsőség és halhatatlanság okait önmagában hordozza: mialatt az elvhatásból eredhető dicsőség azoktól függ, kik az elvet most vagy jövőben elfogadják. Hányszor lettek már a legdicsőitettebb elvek a jövő kornak gúnytárgyai, holott a hazafi tett maga, p. o. egy felállított közkönyvtár, egyszerű jótékony értelmében változatlan maradt. —

De hogy tiszta fogalmunk legyen a „hazafi” szórul: lássuk előbb mi a haza, és mi a haza boldogulása. —

A tér, mellyen lakunk, valódi határai között e nevezet alá esik: „hon”, „magyarhon.” Ezen értelemben nevezhetem „honfi” (ein

Landsman) névvel azokat, kik e téren velem együtt laknak. — „Haza”: a tért valódi határai között, és a nemzetet, melly a téren lakik; — „nemzet” pedig a hon lakosságát nyelvének és törvényeinek együtségében jelenti. — E magyarázatot a „hazafi” szó kedvéért el kell fogadnunk, bár ha épen megfordítva látszik venni Kőlesey azon szép versében:

Bujt az üldözött s felé

Kard nyult barlangjában:

Szerre nézett s nem lelé

Honját e hazában. —

A nemzet, valamint egyes emberekből összesült: aszerint az emberi lényiség típusait felveszi. — Az ember testből áll és lélekből: a nemzet is testből áll és lélekből; és mivel a haza eszméjébe a nemzet eszméjét is foglaltuk: következik, hogy a haza is testből áll és lélekből. — A haza testét a hon maga, azaz a tér és az emberek, képezik. A haza lelkét képezik a hatóságok; és általában az emberek polgári viszonyban. E két tekintet, mi alatt az ember itt előfordul, az az ember mint ember, és ember mint polgár, a szerint van viszonyban a nemzet és haza testére vagy lelkére; miszerint midőn az ember önmagáról vagy társáról gondolkodik: akkor ő, gondolatjával együtt része a haza-testnek; midőn pedig az ember a haza-egészről, annak testéről, törvényéről s nyelvéről gondolkodik: akkor ő gondolatjával együtt része a haza-léleknek, a közléleknek. —

Azon kapocs, melly az emberi lényiségben testet és lelket összesít, életnek nevezetetik: azon kapocs, melly haza-életben testet és lelket összesít, nemzetiségnek nevezetetik. Szokások inkább a nemzet jelleméhez tartoznak, mint a nemzet lényiségéhez, életéhez.

A tudományok, a művészet, a mesterségek: önálló szellemi kincsek, mikre nézve a haza-lélek épen úgy áll, mint az ember-lélek: ezek ben vannak a lélekben, és nem a lélek maga. A mennyire még is a tudományok s a művészet nem könyvekben s iratokban meghalvák, hanem élő honfiak fejében elterjednek: illy állapotban azok a közértelmesség eszméjét kimerítik. — Ez eszmékhez képest a haza boldogulása, a haza java, a közjó eszméje könnyen kifejtethető. — Valamint az emberi lényiség két valóságból, testből és lélekből áll: úgy a haza is hazatestből és közlélekből áll; és valamint az ember-lényiségnek java testi és lelki erő nyugalmas birtokában áll: úgy a haza java is, a közjó — hazatesti és közlelki erő nyugalmas birtokában áll; és valamint az ember-lényiség boldogsága a testi és lelki erő nyugalmas birtokának érzetében áll: úgy a haza-lényiség boldogsága is testi és lelki erő nyugalmas birtokának érzetében áll. —

E szerint a haza javának vegyrészei ezek: testi erő, lelki erő, nyugalmas birtok s ebből kieredő önérvényes maga a haza boldogsága.

Nem kell itt feledni, hogy az ember lényiségnek feltéte az élet; nem kell feledni, hogy a haza-lényiségnek feltéte az élet: és nem kell feledni, hogy a hazaélet a nemzetiség. —

Az emberi fogalmaktól függ elhatározása annak: vajjon ember-lényiségben legfőbb jó é az élet? Vannak, kik állítják, hogy a sza-

badság, a becsület az életnél drágább, jobb; sőt vannak, kik állítják, hogy nyomornál jobb a halál. Ember-lénységben ez lehet így, vizsgálata nem e czikk köréhez tartozik: de a hazalénységben nincs főbb jó, mint az élet. — Gyalázat, kudarcz, rabiga, nyomor, mind nagy csapások: de ezeket csak a nemzet egyénei viselik; láthatlan és bántatlan fenségben ott áll a Nemzetlénység, egyedül csak e szobau is nagy, él még. Ott áll mint terepélyes gyökerű éptörzsök, s magában viseli elemeit a hatalomnak, mely régi diszét, ágait, lombjait és magasztas koronáját kitermendi. — Ut az óra, a rabláncok lecsördülnek, a gyalázat, a kudarcz a korra esik. — És ifju erő s ifju fenség, és ifju kéj dereng a borümentes szent homlok: és a rabigának széttörése, s a gyalázat és kudarcz elszujtása dicsőségéhez új gyémántok gyanánt halmosulnak. — Nemzetlénységben legnagyobb disztelenség a halál. — Nem akarom például felhozni a zsidó nemzetet, mely szerteszórtan hon és haza nélkül rabigát, gyalázatot, kudarczot olly sokáig viselt: de már oda erősödik lényisége, hogy ha a gondos lélek jóval előre néz, nemlehet nem látnia a főpapot, kinek tiaráján a Jehova név ragyog. — A zsidó nemzetet vallásostörvényei tartják fen: téged magyarszinte törvényed. Adj te a zsidónak vallásos törvényei helyett úgynevezett liberalis eszméket: és ő nincs többé; a nemzet-lénységek jövődjének lajstromából ki van neve húzva fekete színnel. Adj a magyarnak törvényei helyett liberalis eszméket, és ő nincs többé a nemzet lényiségek lajstromában; kivont neve után nem talász egyebet, mint számalom kezéből egyszerű emlékirást sarkóvéhez. — Pedig nézz bár jól a zsidó thalmudizált vallásos törvény összegének lelkébe: — nemde vannak közte olyanok, mik a józan emberi moral elveibe homlok-egyenest ütköznek; — más nemzedékekkel össze nem párosodni, más nemzedék edényéből, főztéből nem enni: ő vallja azt, ki legnagyobb részében a népek sepredékéhez számíttatik, — vallja pedig nemzeti és vallási fensőbbésgéből. — És ezen, minden józan philosophia, és emberi moral elveibe ütköző törvény az, mi a zsidó nemzet életét feltétezi. —

Élet minden áron — ez az első elv, nemzetlénységben: ez feltéte minden másnak. —

Élet, testi erő, lelki erő, s mind háromnak nyugalmas birtoka: ezek tehát azok, mik a haza-jólétnek: a közjónak eszméjét kimerítik.

És ez a haza célja. — Isten szabta ezt ki, a Philosophia mondja, ő ki része az isten tudásának, ő ki mindenütt jelen van, kit majd kor-, majd század-ohajtás, majd korszellem, majd liberalis név alatt tapogat a jelenlétét mindenütt érző, de kimüvelt műszerek hiányában fel nem fogható nemzedék. Tehát a haza célja nem szabad eszmék, nem elvek, nem nagyság, nem „adja isten, hogy a magyart a félvilág uralja”, nem „süvegelje meg a magyart mind a német, mind a tót”, nem európai név, nem világ-uraság, nem befolyás a század sorsára, nem fény és dicsőség, kevélység és Dáriusnak minden kincse, s más hasonló a jól-ismert magyar hűség s fénykorság köre alá vágó czifra érzelmek, miket a saját célját nem ismerő ember ön bűnös vágyainak fészkeiből, saját belsejéből, átvisz a nemzetélet belsejébe, s ezt egyetlen utjából épen úgy kizavarja, mikép ki van zavarva a boldogság útjából saját lényisége. —

A haza testi és lelki erejét saját énségével szaporítani, kinek-kinek társlelti kötelessége. — A hazafiság eszméje túl megy ezen: a hazafiság eszméje áldozatot tesz föl, a haza-jólét előmozdítását eszközlő cselekvényben létesített. — E szerint a hazafi tét eszméjét, a hazajólét boldogulását eszközlő áldozat kimeríti. — Ki a haza földjét, nemzetiségét, törvényeit saját testi, lelki erejének s nyugalmának, azaz saját jólétének feláldozásával védelmezi; ki a haza földjét közhasznú, s a közjóra kedvezőleg ható épületekkel saját értékét feláldozván gyarapítja; ki a közleket, a haza lelki erejét, az értelmességet tudományos művekkel, műszeri feltalálásokkal, művészeti ágak honosításával s czélszerű eszmék terjesztésével saját lelki, testi s ebben értékű, erejének s nyugalmának feláldozása mellett gyarapítja: — az egyik úgy mint másik kicsiny, nagy, kicsinyben s nagyban, saját egyéniségi erejéhez, s az áldozat és a hazasükség nagyságához képest, hazafi, jó hazafi, nagy hazafi. —

A haza-sükség igen szigorú mértéke a hazafiságnak; k ipénzét liberalis v. illiberalis elvek pillanatnyi győzelmére pazarolja, midőn a tér, melyen lakik, minden instructiót nélkülöz; ki pénzét, illy hazaszegegyességben liberalis elvek győzelmére pazarolván, azaz gyémántnyaktút vásárolván — mikor lábbeli nincs, még e mellett a tömeg erkölcsiségének romlását is eszközölte: annak a jó hazafiság dicsőségéből s az azt illető hazahálából, azt hiszem méltán, nem jutott azon rész, mit talán magánvéve nézett cselekvénye érdemelhet, vagy mit ő önhittsége s talán jó szándéka után, nyert győzelméért valóban reményelt. —

Ezekből világos, hogy a hazafiság eszméje a principialis véle-ménytől egészen független, úgy hogy a hazafiság szép czímét megnyeri, ki a haza földje, nyelve, törvényei, értelmessége iránt tetteges áldozatokat hozott, bárha ő magát valamely párhoz soha sem vallotta, bárha politikai vitákba soha sem elegendett. — Maga az oppositio tiszta eszméje hazafi tett, és a szabadelmű is tehet hazafi érdemeket, ha p.o. jelen szükségben nyelvtan-házakat emel, ha a haza bánt

tott határait, nyelvét, vagy institutióit védelmezi s védelmében saját jólétéből áldozik. — A conservatio embere szinte tehet hazafi érdemeket, midőn a haza bántott határait, földjét védelmezi, nyelvét a jelen szükségben terjeszti, s akárki által veszélyesen bántott institutióit óntalmazza, s hazaboldogító intézeteket létesít. —

Ezekből világos az is, hogy a hazafiság jelentése szélesebb, mint a szabadelműség vagy conservatio jelentése, úgy hogy eképen lehet beszélni: — N. N. liberalis és nagy hazafi; — és N. N. liberalis, de „éljen” rivalgásból áll minden hazafi érdeme. N. N. liberalis de van egy rakás hazafi bűne, egyéb semmije; — N. N. liberalis, de azért még is jó volna őt oda száműzni, hol a bors terem, mert nem létesít egyebet zavarnál. — Ellenben így is szólhatni: N. N. conservativ, de jó hazafi, a fenálló törvényeket pro aris et focis védelmezi; minden aláírási jegyzéken vastag snmma áll neve után, és a Muzeum könyvtárát 5000 válogatott kötetel gyarapította; — N. N. illiberalis, de rossz hazafi is, mert a haza szükségére egy fillért sem szeret áldozni stb. —

Hazánk a valódi művelődésnek s gazdaságnak tanházeit és segédeszközeit nagyrészen nélkülözi. — Minap panasolta a P. H. képgyűjtemény hiányát; ez egy hiány, de hány van még? és a P. H. felemelte szeméit, és szertenézett párthivei között, és szétnézvén nem látott egyebet, mint elvet és fáklyát, és pénzre, áldozatra lévén szükség, nem hallott egyebet, mint égre harsogó éljeneket ön s baráti számára; és imezeknek hivei a haza oltárára nem akarák hozni az áldozatot: sőt egy lépést sem tenni, míg nekik bort nem adnak! — És ismét fölemelte szeméit és szétnézett „unde auxilium vobis” és meglátta a hazafit a Themse partján és felsóvárgott, és őt is hazafinak nevezte. — No's, uraim, hátha ez a nagy hazafi egy szót kiejt, szót, mely a haza e szükségének sirt ását a kívánt épület alapárkában s egy roppant emlékkövet állít a hazasükség e sírja fölé, valami egyszerű felirással, talán ezzel „potui et volui” No's, akkor uraim? Érezni fogjuk, mi lehet hazánkknak a gögösen végig mért hautevolée? s gögünket áldozatul hozandjuk a haza érdekének? S nem vonandjuk több el a főrendtől az elemet, s a miben egyedül megtartható, mint hal a vízben, mint madár a léghen, és mely egyesegyedül feltéte minden közrehatni akarásának, a megtisztelést? És haza-elvvé fogjuk tenni e következőt?

„Nincs hazám népessége között oktalanabb és károsabb felekezet, mint az, mely a nagyokat nem tiszteli, a kisebbek iránt pedig kevély?”

O nem, önök elveendik az illatos áldozatot s azt szeretni is fogják, de nem azt, a ki áldozta, mert — liberalis kézzel kiöntött milliójának daczára, ő még sem liberalis. —

De én hiszem, hogy a magasztos hazafi, kit a P. H. megtalált távol messziségben, s ki talán csekély soraimat is olvasandja, nem tekint másra, mint az anyahaza kéro alakjára, kinek az ő szívéhez egy kis szava, egy kis joga is van, és a nemzet e szükségét, azért mert szükség s azért mert nemzetének szüksége, s tőle függ, és kivüle senki sem teheti, pótolandja És tettének s teremtő szavának dicsőségében fel fogja találni azon legdrágább elvet, melyhez képest a legdörgőbb éljen, a liberalismusnak leggörcsösb paroxizmusa — valódi semmisség Abban némán áll egy tett, mint látható nagyság, és tiszteletre parancsol, minden principialis előítélettelől függetlenre; áll és állni fog a jövő maradék előtt is, és állni fog akkor is, mikor már a békében elhaladott korra nézve gunytárgyai lettek az elvek, s az: a szegénység, melytől elvdagadt kebleink behajlott kereszcsontok felett olly magasra pöffedtek. — És midőn korunkra, mint vizsályok és szegénység korára, szánakozva fog pillantani a maradék, s néhány bűvár böles unottan fogja olvasni nyomorú nyelven irt beszédeinket: — akkor is csak a valódi érdem és ritka nagyság e néhány hieroglifjei fognak állani és a maradék tisztelve fogja mondani „ime voltak akkor is a nemzetnek erősei és nagyai, dicsőítsük őket” —

Ezekből világos, hogy a „hazafi” nevezet az elvíták s politikai vélemények eszméjétől független; hogy a „hazafi” nevezet minden emberre ruházható, ha saját jólétének áldozása mellett védte és gyarapította hazájának földét, nyelvét, institutióit, és hazaboldogító cselekvényeket végzett. —

Pestmegyei közgyűlés. Nov 16án és köv. napjain. 1) Előfordulván a már csaknem tökéletesen befejezett megyeházi építvényről a jelentés, miután a megye tömlöczeit rosz állapotja halogatást nem szenvedő javítást követel, s s begyűlt pénztömeg egy részben úgy is e célra volna szentelve, a már létező választmány-nak meghagyatik, hogy a tömlöczök ideigleni czélszerűbb elrendezése végett javaslatot tegyen. **2)** A m. k. helytartótanács rendelete következtében bankóczédula-hamisító s megszökött ns Szabó Lászlónak elfogatása elhatároztatott, e tárgybani általános már más alkalommal kijelentett elveik mellett a megye Rendei megmaradván. — **3)** Zólyom megye felszólítása Libay remekműve megvétele iránt nem pártoltatik. — **4)** Csanádmegye indítványa a mézár-széki jog eltörlese iránt, nem tetszvéen ki a levélből az, hogy kárpotlás mellett kívánják ezen jogot megszüntetni, el nem fogadtatik, s e felül a felszólító megye tudósítani fog. — **5)** Fejérmegye fel-

szólítása köv. hallgatása elgyában az otatik. — **7)** a megye Renő Felsőséghez gyesházasság érezte magát a vegyesházalelkész előtt tét törvény szemlélvén, **9)** A mult deklőleg olvasítottetek a m gálatából elldése, a hús á olvasott Bud rendszer ajá nyilvánítja, küldöttségre **Vasme**

a törvényszélés megnyitá annyi helyett re a többsé választásnak renévez megnek, és a za elleni ovatos az ősi gyak iránti méltán mellynek elfő már; azonban ról a felki is választatá jelen esetben nak gyakorl láta elrende a mellékeres s az irást ne dékjokat. A indítványa, felkiáltással den pártosk választottak lyezett bizo tolóra vétetv nagy fontos megkivántat urült egy o kinevezéséto dal, ezen ök kül, rendes Tóth Sándor sereglett vál szerű nagys ott tisztujtá varait is b vendégeskeo ujítással ha tás miatt v tisztujtasok hitt meg alk érdektelen pártoskodha tási ünnepe is néptelene ben a nem nagy a köz hatlan nehé megszerzett dás fordult zsidóktul k miután legu megnyerték gozó-házna mány külde hatóságival nevelést tá jelentések **Ugoc** össze, — mi

szólítása következtében M. L. ellen a megnevezett tanuk kívánt kihallgatása elrendeltetik. — 6) A borsodi levél a papi jószágok tárgyában az országgyűlési tárgyakkal megbízott küldöttségre utasítatik. — 7) Temes és Szathmár megyék felszólítása következtében a megye Rendei a „partium“-ok visszacsatolásának siettetése iránt ö Felségéhez felírnak. — 8) Zólyom megye jelentvén, hogy a vegyesházasságok ügyében közbejött akadályok miatt kénytelenül érezte magát úgy rendelkezni, hogy ott, hol a catholikus egyházi a vegyesházasságot megáldani nem akarja, az egybekelés az evang. lelkész előtt történjék, — a megye Rendei ezen eseményben a törvénytelen lépések káros következtéseinek újabb tanuságát szemlélvén, régi határozataik nyomán újabb felírást rendeltek. 9) A mult nyáron Pest városában elkövetett katonai kihágást érdeklőleg olvastatott a m. k. H. tanács intézménye, mely által értesítetnek a megye Rendei, hogy a terhelt katonatiszt Angelo szolgálatából elbocsátatott. — 10) Előfordulván a hus-árszabás kérdése, a hus ára 15 krban állapított meg, s az ennek folytában felolvasott Buda-városi levél, mely a budai polgárságnak a bécsi rendszer ajánló nyilatkozata mellett a városi tanács részéről azt nyilváníta, mikép a szabad concurrentiának kíván helyet adatni, küldöttségre utasított.

Vas megye nov. 2-rol. Ezen évnegyedi gyűlésre volt kitűzve a törvényszéki biráknak egy évre megválasztatása s mindjárt a gyűlés megnyitása után azok száma a polgáriban 4 rendesre, ugyanannyi helyettesre, a fenyítőben 6 rendesre, ugyanannyi helyettesre a többség nyilvános kijelentése szerint elhatározatván, — a választásnak célszerű módja iránti kérdésben a RRek véleményök-re nézve meghasonlottak. A titkos szavazás pártolói mellett a rendnek, és a zavar, pártoskodás s ezekből eredhető nemzeti veszély elleni ovatosságnak elve harcolt: — a felkiáltás baráti leginkább az ősi gyakorlatot, nyilvánosságot, irást nem tudó választók iránti méltányosságot hozak fel védokul véleményök alapítására és mellynek elfogadására a RRek többsége majdmajd hajolni látszott már; azonban Klauzál Gábor vevé a szót: ki is valamint egy részről a felkiáltással választásnak, mellyel hajdan fejdelmeink is választásnak, szebb oldalait kiemelvén, úgy más részről a jelen esetben, midőn több egyén egyszerre választatandó, annak gyakorlati lehetlenségét kimutatván, a szavazást illy formán látta elrendezendőnek, hogy: menjen egy kinevezendő választmány a mellékterembe, s ott minden választó adja be írásban szavazatát, s az írást nemértők szóval jelentsék ki a választmány előtt szándékjokat. A megyénkben is nagy bizodalommal jeleskedő hazafinak indítvány, általa a különböző vélemények összeegyeztetvén, közfelkiáltással elfogadtatott, s a választás még az nap csendesen minden pártoskodás nélkül megtörtévnén, másnap az elnök alispán a választottak neveit felolvasta, felolvasását a választottakban helyezett bizodalom, s köz megelégtelés hangja követte. — Fontolóra vétetvén továbbá az egészség állapotjának a statusbani nagy fontossága; — a jelenleg eljáró helyettes orvosoktól a megkivántató hivatali buzgalom nem váratván, — részben megürült egy orvosi, egy sebészi hivatal, mellyek eddig a főispán kinevezésétől függtenek; most a RR. a fen megírt választási mód, ezen őket illető jog gyakorolhatása iránt minden kétkedés nélkül, rendes egyénekkel betölték. — Végre bátorsági főbiztosnak Tóth Sándor, volt főbíró, köz megegyezéssel kiáltatott ki. Az öszvesereglett választók száma aránylag kevés volt; egyébkint a közép-szerű nagyságu megyei gyűlési teremben kényelmesen megfér, holott tisztujtáskor a választók roppant tömege még a megyeház udvarait is betölté. — Ezen mostani választás minden corteskedés, vendégeskedés nélkül történt; s innét átláthatni, hogy ezen a tisztujtással hasonló s némi tekintetben nagyobb fontosságu választás miért volt olly néptelen? és hogy azon néhány ezer, mellyet tisztujtásokra inkább a pártérdek bőkezűsége, mint a jog öntudata hitt meg alkotmányos jogának gyakorlatára, miért maradt most hön érdektelen közönösséggel? Ha azon választási mód, hol minden pártoskodhatás megszűnik, kitaláltatik, félhetni, hogy e választási ünnepeink a politikai körülmények jelen állása mellett nagyon is néptelenek s igen is csendesek leendnek! Általában megyénkben a nemesség vagyontalanabb, s fájdalom! számosabb részénél nagy a közügyek iránti részvétlenség, innét a csaknem felülmulhatlan nehézség a legjobb indítványt közakarattá felküzdeni, s a megszerzett jó végzést foganatba hozni. — Továbbá egy folyamodás fordult elő, melly által a megye közönsségétül a türelmi adónak a zsidóktól könnyebb behajtása végett segédnyújtás kéreték; a RRk, miután legujabb törvény által a zsidók a lakossági szabadságot megnyerték, a segédnyújtást végkép megtagadták. A megyei dolgozó-háznak czélszerű sikere iránt véleményadás végett választmány küldetett ki, mellynek munkálata az ország minden törvényhatóságival közöltetni rendeltetett. Borsodnak a papi jószágokat, s nevelést tárgyazó levele pártoltatott. Végre felolvasatván a tisztú jelentések s több rendbeli folyamodások, a gyűlés befejeztetett.

Ugoesa, Nagy-Szóllós, nov. 8-án. Nagy számmal gyűltünk össze, — mint soha még — olly tisztujtást tartandók, millyet kis me-

gyénk eddigelé nem látott; mert 500 választó helyett, — mint más-kor rendszerint begyűlni szokott, — 2000-en felül voltak — az igaz nagyrészt szomszéd-megyéiek, s mert féltünk, nehogy a vérengzések-től eddig tiszta megyénk szennyet kapjon; — de égnek hála! a következők ellenkezőt bizonyított. — Az egyik párt hiveit nemzet szalag, s vezéreiket, ezen kívül, vörös kucsma bélyegezte, a másikat semmi; amazok 10, veres és fejr selyemszövetből összevarrott s nemzeti bojtokkal diszesített zászlókat lobogtattak, mellyek egyik oldalán „Egri és Butykai“, a másikon egyegy helység neve vala — a színek ellenkezőivel — kivarrva; e párt részére egy igen csinos tisztavörös zászlóju csapat is jött Szathmárból, — melly nem kis befolyást gyakorolt a tisztválasztásra. A másik pártnak ellenben 3 igen egyszerű zászlója vala, Ujhelyi és Ferenczy mellett vivandó. — Szokott meghívás után, főispánunk ö mlga székét elfoglalta, s méltévén a szükséges előnevezéseket, mielőtt nyilvánította, hogy: az első-alispán hivatalt mindenestre szavazás által kívánja betöltetni, a kijeleléshez fogott. — Id. Ujhelyi Sándor lemondván, — első-alispánságra kijelöltettek: id. Vasady Gábor, Egry János, Butykay Menyhért és Ferenczy Ignác. A szavazat Egry és Ferenczy közt folyt, de látván ez, hogy nehezen győzend, önként visszalépett, s szavazatát Egrynek adta által; ezt látván az úgynevezett „Ujhelyi és Ferenczy“ párt, mint az anyavesztett méhraj bosszúsán elszélyedt, s így nagyrésze belakó nemeseinknek nem vett részt tisztujtásunkban. — Első-alispánnak tehát Egry János választott; a többi tiszt pedig mind felkiáltással, következőleg: másod-alispán Butykay Menyhért, a tisztánneni járásban fősz. bíró: Ujhelyi Ferencz; alsz. bíró Illosvay Bertalan; esküdtek: Ujhelyi Raymond; ifj Ujhelyi László. — Tiszántuli fősz. bíró: Fogarassy Sámuel; alsz. bíró ifjabb Ujhelyi József; esküdtek: Ráthonyi Gergely; Osváth István; fő-ügyész: Abonyi István; alügyész: Dienes Ferencz. — Utibiztos: főbírói ranggal: Zoltán Pál; számvevő: Tóth Ferencz; adószedő: Gersti Mihály; levéltárnok: Gulácsy Sándor; földmérő: Nagy Ambrus; csendbiztos: Farkas György; jegyzőkül kinevezettek: főjegyző: Ferenczy Ignác; első aljegyzőül Fekete Ferencz; 2dik: Török István, egyszerű pénztárnok; az orvos, sebészek és várnagy hivatalaikban megerősítettek. — Másnap közgyűlést tartott főispánunk maga elnöklete alatt, melly alkalommal, miután tiszteletbelieket nevezett ki, s két — megyénket illető — sürgetős levelet olvasatott fel, a gyűlést f. hó 1-ikére tette által, mellyet hasonlag maga elnöklete alatt tartand. U. F.

Külföld.

Belgium. ✱ Békét hirdetnek, békét akarnak a hatalmas status-férfiak, s kétségkívül békét ohajtanak a polgárok is; s míg a béke szép szava hangzik ajkaikon, azalatt a világ tartományait járvány-mirigyként kalandozza be a harc és háború szelleme; s valóban az isteni gondviselés jósága az, mi kivált Európát egy általános forradalom kitörésétől, egy általános inségtől, egy pár hatalmas ész örököse által megója; mert mintha valami ellenállhatatlan vágy szállta volna meg a világ lakóit, egyik zendülési merény után nem sokára másutt látunk béke-zavaró jeleket! Honnan magyarázzuk ez ingert valami új után? Az emberi kebel azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ösztönéből-e, melly mindenkit jobb lét, s a földi boldogság lehető legnagyobb mértékbeni bírhatása után sovárogtat? és abból, miszerint az emberiség érzvén, hogy nincs jól úgy a mint van, ösztönszerűleg kiált fel: hogy a status quo-nak változnia kell. S tán általános köztársaság után vágyik? Nem, valóban nem! A legnagyobb rész, még ott is, hol a status fenálló institutioiban a változtatás szükség-e világos, tiszta fővel, békés kezekkel, minden lázas symptoma nélkül látszik kívánni a reformokat; s a socialismus magvai, bár mint erőköd-nék azon kiolthatatlan ö

berét maga ellen ingerlené. — A francia lapok sokat emlegetik Belgium függetlenségét, de leginkább kereskedési szempontból, mely függetlenséget ők elszigeteltségnek neveznek, s azt hiszik, hogy Belgium legjobban teendne, ha franciaországgal közné össze kereskedési érdekeit, s ezen eszme Belgiumban is vízhangra talál s azt brüsseli hírek is valóban állítják, hogy az e két ország közti kereskedési egyezkedések, melyek mult hónapban megszakadtak, a felfedezett összeesküvés óta nagyobb buzgalommal s engedékenységgel a belga kormány részéről ismét folyamatba tétettek. —

Nagybritannia. London, novemb. 1. — 91. számú lapunkban említők a londoni Tower leégett. Ezen épület Anglia történetében nagy szerepet játszott. Fekszik a város keleti részén a Themse éjszaki partján, közel a London-hídhoz. A szerencsétlenség Mária és II. Vilmos építtetett szárnyát érte, hol a roppant fegyvertárak voltak. A nagy fegyvercsarnok legnagyobb volt Európában; hossza 350 láb, s szélessége 60 láb; 250,000 puskalón a tűz martaléka, s csupán egy álgyu mentett meg. Azon teremek is elhamvadtak, hol a világ minden részén nyert diadal-jelek, s az időszakilag rendezett régi fegyverruhákat s páncélok gyűjteménye tartatott. A kárt eddig is már 1 millió font sterlingre becsülik. Az áellenben fekvő fehér torony (white tower) a vele kapcsolatosban lévő kápolna, s a kir. kincstár csak legnagyobb erőködés által óvathattak meg a tűztől. Szörnyű veszéllyel fenyegetett az „ordnance office” boltjaiban tartott 200 hordó lőpor; de a katonaságnak sikerült ezeket részint melyekben fekvő üregekbe szállítani, részint árokba s folyamba vetni. Az ezen boltozatok felett létező státuslevélház, s a megbecsülhetlen földkép-gyűjtemény szinte megmentettek. Novemb. elsején még fel-fellobbant ugyan újragyújtott a láng, de azonnal elfojtott. E szerencsétlenség általános nemzeinek tekintetik. — Az esemény fölött illy értelemben ír egy londoni levelező: A parlamentház, a pénzesarnok már korábban elégett, s most a tower is tűz martaléka! Csupa véletlenség ez, vagy az időnek s a homályban kullogó hatalmak munkalatinak jelenségei? Gyanú van, hogy a tűz gyújtogatás műve. Midőn a tűz fellobbant, egy pörtömeg nyers ujjongásra fakadt, mikép ez az alsóház és pénzesarnok égésekor is történt. Tűz az angol népek ismert forradalmi fegyvere. De illy közpületekbe férhetős olly eszközöket kíván, melyek a szegény néposztálynál föltételezni nem lehet. Rendszerített működés: vagy hatalmas titkos társaságtól, vagy külhatalom befolyásától, vagy mind kettő egybehátásától származhatnék. De mi haszna lehet gyújtogatásból egy belső pártnak? A nemzeti tönköt (banqueroute) siettetni? Ennek szűkségkép be kell következni, csak a „mikor” bizonytalan. A nemzeti adósság nőten nő, s most már olly magas fokon áll, hogy a deficit csak újabb kölcsön. tehát a bajnok öregbítése által fődözthetik. Kik politikai okoknál fogva ohajának nemzeti tönkrejűst, minden módon öregbítendőnek látják az adósságot. Ha e kárnak helyre kell állítani, az óriási adósság ismét egy millió font sterlinggel növekszik. Hogy ez borzasztó politika volna, az mit sem bizonyít, mert vajmi sok borzasztó történet a földön. Ha egy külső ellenséges hatalom befolyását akaróknak gyanítani: ennek érdekében fekvőnek a gazdagságot, Anglia szívet megrontani: csak kedvező eset menté meg a roppant vagyont, mely a pénzesarnokban letéve volt, így történt ez a Tower égésekor is; ha az idő nem olly rendkívül nedves, és nincs szélesed: az egész Tower minden kincseivel elhamvadna volna. Ha a Tower a földalati boltokban fekvő lőpor légebe vetette volna, hadi tekintetben is nyerne a titkos hatalom. De a fegyvermegsemmítésből várt haszon csak csalódáson alapúlna, mert még annyi fegyver van ez országban, mennyivel az egész férfi népességet, még a szepőkisdedeket is beleszámítva, fel lehet fegyverezni. Nem célozom, gyanút támasztani, hanem csak megmutatni azt, mikép e különböző eseményekben összefüggést találhatni. Figyelembe kell venni, hogy Északamerika Angolország s ez által Europa ellenében propaganda politikát terjeszt. Az egyesült státusok elnöke szükségesnek látta a hunters-lodges ellen megszólalni. Nem világos é, hogy az egyesült státusok külreható önkénytelen propagandája már is organizálva van? S ez leginkább Angolország ellen van irányozva, de nem maga egy világ e már Anglia? Sokan hiszik, hogy Anglia nem fog elenyészni, hanem legfőkébb a tengerentúli angolszász országtól elyetezni. Elvek miatti háború a monarchiai Angolország s a republikai Északamerika közt angol polgárháborút vonna maga után (?): csak nemzet-büszkeségi harc gyanánt kezdhetne illyesmit a toryminiszterium. A világtörténet új időszakát éri, melyben már nem lehetséges az öt hatalmassági politika, hanem legalább hét hatalmasságot kíván. Miből azt vonhatni ki, hogy semmi sincs úgy érdekében a hatalmasságoknak, mint az ellenkezőnek látszó közt béke és engesztelés, s a népek egymás iránti önzestelen igazságossága.

Nov. 5én. A leégett Tower romjaiból még tegnap is lángok lobbantak fel. A égést leíró kis röpiratból három nap alatt 150,000 példány

kelt el. Wellington és Marlborough hercegek a waterlooi és blendheimi diadaljelekből az üszkök között kerestek maradványokat, de még hamvuk sem maradt.

A kincstári jegyek hamisítója E. B. Smithnek vallomásából kisért, hogy ő csak a jegyek számait hamisította meg, az aláírásokat „más kéz” tette. Ő most a newgate-i fenyítőbörtönbe vitetett. Az ügybe Rapallo nevezetű genuai születésű tőzser is van bonyolítva. Előkelő bank- vagy kereskedőhöz eddigelé nincs compromittalva.

Dublinban nagy az O'Connell-pártiak öröme főnöküknek lordmayor-rá választásán. Ő 40 szózáttal választatott meg 7 vagy 8 ellen. Sok protestans alderman is szavazott reá. Ő úgy nyilatkozott: hogy mint lordmayor nem fog a repeal kérdésbe vágni; de mint magános polgár mindig a törvényhozás különválasztásán fog munkálni, mivel csak ettől várhatja Irland boldogulását. A polgármesteri skarlátszínű öltönyt magára véve, ő lódsága (his Lordship) kijelenté, mikép új hivatala főadatainak tekinti: a község vagyonával szoros gazdálkodást, egyenlő igazságszolgáltatást, s a városi adózás kevesbítését. A tanácsháztól, hol a választás történt, egészen tisztí lakaig a nép olly sűrűn lépé el az utcákat, hogy kocsija alig férhetett keresztül. A mint ott az ablakon megjelent, öröm-harsogás tölté el a levegőt.

A M. Chronicle szerint a török porta az angol kormány abbéli kérelmére, hogy Jeruzalemben angol egyházat alapíthasson, tagadólág felelt. A porosz kormány hasonczelu kérelmének sem volt nagyobb sikere. Nov. 4én a porosz követ, s a londoni püspök együtt dolgoztak a külügyi hivatalban, alkalmasint ezen ügy tárgyában.

Az alsóház egyik ülésében Dudley Stuart lord, Campbell Tamás költő s a lengyelbarátok literáriai egyesületének még más tagjai kérelmet nyújtottak be a Guilhaall-nak egy balrai kinyeréseért, melyet szűkölködő lengyelek számára fognak adni. A kérelem elfogadtatott. A Spectator úgy vélekedik, hogy ez még is emberszeretőbb tancz lesz, mint a Varsó bevételének ünneplésére tartatott moszkvai bál.

Franciaország. Novemb. 7. Lyonból megnyugtatóbbak már a hírek a vizek kiáradására nézve. — Ledru Rollin ur egy alapítandó „l'Égalité” című hírlapot hirdet, mely decemberben fog megjelenni. A lapnak ugyanazon elvei lesznek, melyeket Mansban választóihoz tartott beszédében fejte ki.

A Charivari tréfálgodik mondván: mihelyt Guizot meghallá, hogy a Towerben 200,000 puská tűz által semmivé lett, azt írta az angol külügyminiszterhez, hogy ő az európai hatalom egyensúlyának helyreállítására 400,000 francia puskát fog elégetni.

A pairszek elnöke közhírré teszi, hogy a tagok novemb. 15én dében gyűljenek össze a Quénisset merénye fölött tett bírói vallatások eredményének meghallgatására.

Oroszország. Sz. Petervár, october 29kén. Ő Felsege a császár a fekete tengerparti vonal parancsnoka tudósításának következtében Tengins k vára papjának Agostomnak, ki a hegylakosok által ez évi april 9ke és 18ka közt történt ostrom alatt ezen egész idő folytában feszüllettel kezében a várfalakon állt, s a katonákat példájával buzdítá kötelességökre, ezen önfeláldozása s vitézségéért arany keresztet adott, melyet györgyszalagon szabad viselnie. — Ő Felsege a politizai hatóságok által parancsát hirdette, hogy Oroszországban lakó puskacsináló és fegyvergyártó semmi olly lőfegyvert ne készítsen, mellyel lőpor nélkül is löhenni.

Montenegro. A török határról, oct. 28. Végre egészen kiegyenlítették a Vladika s az ausztriai kormány közötti kérdések a határvonal-szabályozás tekintetében. A tanácskozások igen békesen folytak, s a bizosság tagjai csupa loyális érzésű férfiak voltak, kik csak a jogot s igazságot vevék tekintetbe.

Különféle. Cataniából Syracusába utat szándékoznak építeni. — Syracusa s Augustában bombaellenes álgütelepek készítése van tervezve. — A nyugati vaspályán ismét két kocsivonal ütközött egymással össze, mi által néhány személy életét veszté, többen pedig megsérültek s csonkultak. — Bécsben a császári lak légszeszszel fog kivilágítani. A József-téren 4 roppant candelabrum áll, szintannyi díszítendő a belső vártért. A készítvény 11,000 forintba kerül. — Erzerumban a dögvész még folytatás nélkül hozatott szinpadra; a kísérlet merész volt, de sikertült. Ő felsege körül voltak seregelve az iteni tudományos és művészeti jelentőségek, s így e színi előadás valódi ünnepegy volt a classikai művészet minden barátira nézve, s bizonyosan olly időszakot jelelend, mely a legkedvezőbb eredményeket remélteti drámai költészetünkre és színi előadásainkra nézve.

ÖR.

Budapesti hírek. Szombaton f. hó 13án tartott az Ipar-egyesület közgyűlése délután 4 órakor a megyeház nagyobb terében. A gyűlés igen népes volt, mi a részvételnek igen örvendeztető jeléül szolgál. Legelőször is a terv vizsgálatán bocsátkoztak tanácskozásba, s ez alkalommal, noha két órán túl tartott a gyűlés, többit végezni nem leheté, minthogy igen élénk vitakozások keletkeztek; jelesen a valószínűleg alapítandó vidéki fiók-egyesületekre nézve, melyekre határozottá lón: hogy a választmány bizassék meg egy tervezeti javaslat kidolgozásával, mely majd a fiók-egyesületeknek sinormértékű szolgálhasson. A felállítandó műipari iskolák tanpénze a lehető legcsekélyebbre határozaták; azonfelül megbízaték a választmány azon pénzbeli minimum meghatározására, mely okvetlenül szükséges a működésük sükeres megkezdésére, úgy szinte a működés minimumának is javaslatba tételére, mellyel bizton fellépni lehessen, nehogy akár a meg sokára halasztandó kezdet, akár valami igen kisszerű cselekvéskör által a részvét

elidegenítésék. Kossuth Lajos indítványára ngos Andrásy József, gróf Zichy Ödön, és gróf Dessewffy Aurél, úgy szinte Szilágyi pesti v. polgár, s gombkötő a választmányhoz csatoltattak. Más nap a gyűlés szinte 4 órakor folytatották, s ismét két óraig tartott. Ebben az egyesület szabályai roslattattak meg, s némi módosításokkal helybenhagyattak. A választmányi elnök igazgatónak nevezeteni, a közgyűlésé pedig elnöknek hivatali határozatott. A pénztárnoktól cautio fog kívántani, s melléje ellenőr adatni. Az ellenzár alatti vasas pénzláda biztos helyen fog tartatni. Az eddigi pénzerő 20,000 pengő forint, de még igen sok aláírási iv be nem küldetett. Tiszválasztás egy más kihirdetendő közgyűlésben tartatandik. — Vasárnap délutáni 3 órára az Almanach-társaság gyűlésének is kelle tartatni, de minthogy csak tizenegy tag jött össze, jövő vasárnap reggeli 10 órára határozatott, mellyre a tagok szíves megjelenése ujabban kéretik.

PEST

Szerd

VILÁG

Tartó

Nyilatkozat
Veszprém me
Ausztria.
ronahercege
protestansok
zot hajlandó
conferentiája
özvegy királ
hírek. — Ne

Ő es.

kéhez s lova
sajátkezü ir
tulajdonosá
Benzur Józ
A füm
kötői kapitán
sége (Dep
alkalmazá.

állásáról
hítták fel
bástyákat
met egész
sőbb gr. S
mögé büjta
e szivesség
lom, lénye
tarthatom
natot kérel
jelme er
Ohajtom,
okoznak, a
kárpótlást.

A P.

vék. Az el
sek. Illyen
desperatio
dalis gran
Fridrik po
sónak eg
litást talál
nem mos
szonyossá
képet s p
igyekezett
szerkeszté
bizonyos
dás-módo

A m

ből áll. T
azt minde
rüknek is
P. Hírlap
lett cikkk
tem igen
egyénekk
szerepek
dorukat, s
me, melly
mélyek e
séget nem
vélemény
meg az e
őket véle
nyesb em
vélemény